

nemsnit af Aarene 1851 og 1852, kunne Laste-  
pengene for alle Landsdele, efter Gradrag af de  
ovenmeldte Tilbagebetalinger, anslaaes til tilsam-  
men 214,934 Rbd., og Fyrpengene, efter samme  
Gradrag, til 136,702 Rbd., hvoraf imidlertid  
den største Deel (ifølge Finantsloven for inde-  
værende Aar 114,190 Rbd. og for næste og  
følgende Aar ventelig endnu mere) kan antages  
at medgaae til Omkostninger ved Fyr- og Va-  
gervæsenet. saa at der intet Overskud er at  
regne paa. Hvor stort et Beløb de tvende  
sidste af de af Grosserer-Societetets Comitee  
ansøgte Afgiftslettelser vilde andrage, lader sig  
efter de forhaandenværende Data ikke beregne;  
men selv uden Hensyn hertil viser det Ovenan-  
førte, at Lastepengenes Ophævelse og Fyrpen-  
genes Nedsettelse kan anslaaes at ville medføre et Tab  
i Indtægter af mellem 2 og 300,000 Rbd.  
Tillagt det Beløb, som den ogsaa af Finants-  
ministeriet foreslaaede Godtgjørelse af Sunds og  
Strømtolden, der af Grosserer-Comiteen er til-  
traadt, vilde udgjøre, og som ovenfor er bereg-  
net til 37,095 Rbd., vilde Tabet opløbe til  
2½ á 3 Gange saameget, som Remisstonen har  
andraget. Alene dette Forhold viser, hvorlidet  
de af Comiteen i Forslag bragte Lettelse egne  
sig til at komme i Betragtning ved nærværende  
Leilighed, hvor Spørgsmaalet indskrænker sig til,  
om og hvilke Lettelse der kunne træde istedet  
for hin, som midlertidig indførte, og nu ud-  
løbne Begunstigelse.

Blandt de Grunde, som have foranlediget  
Finantsministeriet til at anbefale den succes-  
sive Forlængelse af Placaten af 27de Marts  
1844 i Aarene efter 1848, var Hensynet til  
de danske-vestindiske Besiddelser en meget væ-  
sentlig. Finantsministeriet har tidligere an-  
taget, at Spørgsmaalet om Vederlag i An-  
ledning af Emancipationen muligen kunde  
ordnes paa en saadan Maade, at Remisstonen,  
efter at være ophævet for andre transatlantiske  
Tilførsler, kunde bibeholdes for danske-vestindiske  
Producter, som derved vilde erholde en forøget  
Begunstigelse ved Indførselen hertil, der idet-  
mindste for en Deel kunde træde istedetfor di-  
recte Vederlag. Denne Afgjørelsesmaade blev  
imidlertid saa bestemt fraraadet af de vestindiske  
Autoriteter, at Ministeriet meente ikke at kunne  
fastholde den, og, da nu Vederlags-spørgsmaalet

er ordnet paa en for Colonierne fordeelagtigere  
Maade ved Loven af 23de Juli d. A., kan  
der hverken findes Anledning til af Hensyn til  
dem at tilraade nogen yderligere Forlængelse  
af de omhandlede Begunstigelser, eller for  
deres Vedkommende at anbefale nogen særlig  
Undtagelse fra de almindelige Bestemmelser,  
som ere foreslaaede til at træde istedetfor  
samme. Af det ovenfor Anførte vil det be-  
mærkes, at der, forsaavidt Rom angaaer, er  
blandt Andet af Hensyn til de danske-vestindiske  
Besiddelser antaget, at denne Artikel ogsaa  
fremdeles bør være undtaget fra den foreslaaede  
Affortning af Sunds og Strømtolden, og For-  
holdet bliver altsaa for denne Gjenstands  
Vedkommende uforandret, alene med den  
mindre betydende Undtagelse, at Laste-  
pengene for Farten fra de danske-vestindiske Der  
efter de oven fremsatte Forslag nedsettes med 80 ¢,  
for Farten fra andre transatlantiske Steder  
derimod med 1 Rbd. 16 ¢ pr. Commercelast,  
hvilken Nedsettelse, da 5 Fade á 60 Viertler  
regnes lig en Commercelast, vil for danske-  
vestindisk Rom, der, som ovenfor anført, i  
Indførselstold og Sundtold nyder en Begun-  
stigelse af 1 Rbd. 48 ¢ eller med Tillæg af  
6 pCt. Sporler af Indførselstolden 1 Rbd.  
50, <sup>ss</sup> ¢ pr. 30 Viertler, kunne anslaaes til 8  
¢, for fremmed Rom derimod til 11½ ¢ pr.  
30 Viertler. Den anden og vigtigste af de  
danske Coloniers Hovedproducter, Sukker, vil  
vel tabe den samme siden 1842 tilkommende  
Remisston og komme til atter at erlægge den  
fulde tarifmæssige Indførselstold, uden at denne  
Artikel, da den allerede som danske-vestindisk  
Product er fritaget for Sunds og Strømtold,  
vil komme til at nyde godt af den istedetfor  
Remisstonen foreslaaede Godtgjørelse af hin  
sidstnævnte Told; men ligesom det formeentlig  
vil være hensigtsmæssigt ved en forestaaende  
Revision af Toldtariferne at tage det alminde-  
lige Spørgsmaal under nærmere Overveelse,  
om og i hvilken Udstrækning Coloniernes Pro-  
ducter vilde være at tilstaae Begunstigelser fremfor  
fremmede ved Indførselen hertil — et Spørgs-  
maal, som nu ikke bør præjudiceres ved Ned-  
settelse af den her bestaaende Indførselstold-  
tarif for coloniale Producter — og muligen  
ogsaa den ovennævnte Forandring i Forholdet